Ч 19. Неділя 7 лютого (25 січня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — Річ про российске предложене в справі болгарско-турецкого спору. — Справи балканьскі.

„Wiener Ztg." оповіщуючи замкнене палати послів, підносить, що правительство рішило ся на такий крок лише під остаточним примусом. Правительство дало парляментови досить матеріялу до праці, як суспільне обезпечене, удержавнене зелізниць, вигляданє нових жерел доходів на уоружене і т. д. та взяло ся до управильнення язикової справи в Чехії. Позаяк всьо то було загрожене, правительство для ратованя поваги парляменту рішило ся сесию замкнути. „Мусіла бути — пише „Wiener Ztg. — подана можність отверезіня і повороту до розваги. Лише повна сьвідомість того може спровадити ратунок. Правительство ужило отже замкненя сесиї не против тілько для добра парляменту. У відповіднім часі має бути піднята проба, як далеко дійшло в палаті послів пізнане того. В тій цїли буде дана палатї нагода виявленя своїх поглядів, показане своєї творчої сили і здійстненя своїх інтересів для неї самої. Правительство своїми зарядженями приготовить зворот з дотеперішної дороги і візве сторонництва, аби проявили добрі наміри і забезпечили безвзглядним поворотом до обовязків єствованя людового парляменту. Єго дальша судьба лежить в его власних руках.

Пропозициї, з якими виступило российске правительство в болгарско турецкім конфлікті, викликали в дипльоматичнім сьвіті свого рода сензацию. Вправді пропозициї ті подано до відомости загалу ще в доволі загальних начерках, так, що подробиці российского фінансового пляну ще й доси не відомі точно, та основа їх полягає ось на чім: Туреччина має на основі мира в Сан Стефано і берлиньского договору платити Росиї ще через 74 літ, воєнне відшкодоване в щорічних ратах по 350 тисяч турецких фунтів. З другого-ж боку Туреччина домагає ся від Болгариї сплати всхідно румелійского гарачу та права власности до всхідно-румелійского шляху орієнтальної зелізниці, завласненої Болгариєю. Сума та в дорозі угоди мала виносити 100 міліонів франків та обнимала би заразом також 30 міліонове відшкодоване для управи оріентальної зелізниці за перенятє управи руху на шляху оріентальної зелізниці.

Предложене Росиї змагає отже до того, щоби претенсиї Росиї до Туреччини і Туреччини до Болгариї скомпензувати. Буджет турецкий облекшав би ся через те на 20 літ від плаченя рат Росиї та відпав би российский кондикт на податки з деяких вілаєтів, яким запоручено плачене відшкодованя Росиї. Рівночасно Болгария не мала би нічого платити Туреччині, а стала би довжником Росиї. Для Болгариї був би такий поворот справи користний о стілько, що Росия признала би їй плачене сего довгу легкими ратами при низькім проценті, а Росия дістала би на місце неправильного довжника, Туреччини, Болгарию, котру би тим самим захопила безжежно в сферу своїх политичних вплывів.

Франция і Анґлія повитали российский плян відразу незвичайно прихильно, чого не можна сказати про Австрию і Німеччину, котрі не можуть глядіти рівнодушно, як Росия розвельможнює ся на Балкані та приковує до свого воза ще й Болгарию.

Туреччина спершу віднесла ся з запалом до российского проекту, але поволи сей запал остиг, бо-ж по докладнійшім розваженю вийшло, що Туреччина замість дістати якусь готівку від Болгариї буде мусіла сама старати ся десь о позичку для свого державного скарбу а по двацяти літах евентуально ще й пла-

---

13)

Небезпечна тайна.

З анґлійского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

В сій хвили увійшла Марі Бартлї до комнати така від молодости і краси яснїюча, що ніби аж яснїйше від неї зробило ся. Подала руку свому первому братови, а той не спускав очий з неї.

По короткім повитаню поміг їй сісти до воза, батько сів також і Вальтер повіз їх на хутір.

Об'їхали цілу фарму і оглянули всї будинки, котрі завдяки доглядови Вальтера знаходили ся в добрім станї. Бартлї спитав про величину ґрунтів та про висоту чиншу. Вальтер подав єму все до відомости, а Бартлї сказав, що на все годить ся; хотїв би лиш знати, чому теперішний посесор уступає.

— Було би найлїпше, як би ви его самі о то спитали — відповів Вальтер. — Я би дуже хотїв, щоби ви довідали ся з обох сторін.

— То вже, видко, така ваша натура — сказав на то Бартлї. — Але як вам здає ся, що его до того спонукує?

— То, бачите, така річ: коли він тверезий, то жалує ся, що мусить докладати; коли же упє ся, то розповідає тим, з котрими запиває ся, що ощадив вже собі сїм тисячів фунтів. Декотрі сіножати треба було наводнювати і я обіцяв єму доставити дренових рур та жадав лиш, щоби він їх заложив. Менї здає ся, що він не може з тим погодити ся, що було би лиш справедливо, а то, щоби він платив більше, коли з посесиї мав такі зиски.

— Та й менї здає ся, що то так буде — сказав на то Бартлї. — Що до мене, то я люблю господарити і вдоволяв би ся меншим зиском.

Вальтер не сказав на то нїчого; він не мав охоти віддавати фарму Бартлєви в посесию. Той зміркував положене і взявши Марійку на бік, спитав єї:

— А ти би охотно тут мешкала, дитинко?

— А вже-ж, тату, як би ви того хотіли. А до того ще, як знаєте, се місце уродженя нашого любого пана Гопа.

— Добре, скажиж то тому молодому чоловікови; я дам тобі нагоду до того.

Тота нагода небавком знайшла ся і молода дівчина відозвала ся несьміливо: Братїку своячє, ми всї троє були би дуже раді з того, як би могли тут взяти сю фарму в посесию.

— Всї троє? — спитав він.— А хтож той третий.

— Чоловік, котрого всї люблять та й котрого я люблю. Він називає ся пан Гоп — дуже добрий чоловік! Я переконаний, що він би й вам сподобав ся.

— Гоп... а на імя Вільєм?

— Так... може ви его знаєте? — спитала Марійка усьміхаючись.

— Знаю, та й нїколи его не забуду, бо він одного разу зробив менї велику прислугу.

— Отже видите — сказала на то Марійка. — Він готов кождому зробити якусь прислугу. Він такий добрий, такий щирий і любий, що другого такого нема на сьвітї. Він менї другим батьком, а тут его місце уродженя. Тож то би він втїшив ся, як би я єму написала, що возьмемо тут посесию. Отже як, написати єму?

При тих словах подивила ся она своїми красними очима так ніжно і щиро на молодого чоловіка, що той вже не видержав і сказав:

— А вжеж що возьмете — сказав він щиро. — Лиш не гнївайте ся на мене, коли я таки буду обставати при більшій ціні. Вжеж знаєте, що я маю тата і мушу уважати на то, щоби він мав також якісь зиски.

— Розумів ся, що мусите на то уважати, любий Вальтере — сказала Марійка необачно а ті оба послідні слова застрягли глубоко в серци молодого мужчини.

Коли Марійка вернула опісля до гостинницї, сказала Бартлєви, що дістане фарму в посесию, скоро згодить ся заплатити висший чинш.

— Коли так, то все вже в порядку — сказав Бартлї — і можемо завтра вертати домів.

— Так вже борзо! — сказала Марійка задумована.

— А чогож маємо тут ще довше оставати ся? За чотири до вісїм недїль приїдемо сюди зовсїм.

Зараз на слїдуючий день виїхали они назад до дому.

Марійка була би дуже радо написала до Вальтера, що заїхала щасливо, але щось єї від-

тити решту відшкодованя Росиї. Не малу ролю в тій справі грають також заходи Австриї в Стамбулі та побоюванє Туреччини перед зростом панслявізму на Балканах.

На послїднїм засїданю отоманьского парляменту раджено дальше над македоньскими справами. Більшість турецких та грецких бесїдників домагала ся більше енерґічного поступованя правительства против відділів повстанців. Греки і більшість Турків заявили, що в церковних справах парлямент не має компетенциї. Один з магометан жадав, щоби в Македониї заведено стан облоги. Як посол Нїше назвав Грека Нелїса шпіоном, счинила ся велика буча. То само повторило ся, коли один з грецких послів обговорював справу свободи совісти. Турецкі мули разом з другими музулманьскими клерикалами почали протестувати против сего криками та битєм в пульти, так, що бесїдник мусїв зійти з трибуни. Третий інцидент зайшов підчас промови одного грецкого посла, котрий хотів відповідати Вірменам. Президент відобрав єму голос серед протесту Греків і Вірмен, після чого заявив, що дискусию замикає. Коли крик не втихомирював ся, президент заповів перерву засїданя. Вкінци по дискусиї ухвалено дневний порядок, стверджуючий, що національні міжусобиці в Македониї мають цїли політичні.

Новинки.

Львів, дня 6-го лютого 1909

— Галицкі домени. Дня 5 лютого відбула ся в Міністерстві рільництва конференция межи п. Маршалком краєвим Галичини Є. Е. ґр. Стан. Баденїм, а управителем Міністерства, шефом секциї Попе та шефом секциї Залєскім в справі звістної резолюциї соймової, взиваючої Видїл краєвий щоби іменем краю взяв в посесию галицкі лїси і домени державні. По ствердженю, що Міністерство рільництва готове приступити до розслїдженя, чи і в який спосіб дотична угода могла би бути заключена, згоджено ся на то, що Видїл краєвий приступить безпроволочно до розсмотреня подрібностий і всїх відносин адміністрациї державної лїсів і домен галицких, щоби розвідити їх вартість і рентовність. Опісля розпічнуть ся конкретні переговори, буде установлена специяльна комисия з репрезентантів правительства і краю, котрої задачою буде перестудиювати докладно правну і економічну сторону інтересу та предложити відповідни внески. Розслїди ті мають розпочати ся безпроволочно і з всяким можливим поспіхом.

— Нещасливі пригоди на зелїзници. Поїзд товаровий що виїхав в пятницю о 8 год. 14 м. рано з Тернополя наїхав межи стацлями Глубічок великий а Озірна на їдучого шляхом зелїзничим селянина Івана Кузьму, лїт 24, нежонатого. Кузьма не чув над'їзджаючого поїзду і впав під плуг льокомотиви, котра сунула ним 400 метрів далеко, а відтак відкинула на бік. Персонал машини з причини заметелї не добачив, що стало ся. Кузьмі відтяли колеса машини зовсїм праву ногу а лїву зломили, а крім того покалїчило его ще страшно в голову і груди. Тяжко раненого відставлено до шпиталю в Тернополи. Стан его єсть дуже грізний. — На шляху за Тернополем впав в пятницю дозорець зелїзничий Бернгард Пія з дрезини і потовк ся значно.

— Огнї. В кузни на подвірю реальности при ул. Городецкій ч. 127 вибух оногди огонь в наслїдок того, що займив ся від комина бальок, на котрім дах опирає ся. Огонь міг був прибрати грізні розміри, але его спостережено ще вчас і угашено заким ще наспіла сторожа пожарна. — В Куцурові, бобрецкого повіта згоріли в сих днях 3 селяньскі хати. Шкода виносить 1500 К і була лиш в двох третинах обезпечена.

— Репертуар руского театру в Перемишли. Саля „Народного Дому". Початок о $7^1/_2$ вечером.

В недїлю, дня 7 с. м. по полудни о 3 год. по зниженях цїнах „Наталка Полтавка", вечером „Житейске море" (закінчене Сувти"), драма в 4 дїях Карпенка Карого.

— Дрібні вісти. З Відня доносять, що там від 2 днїв паде дощ, а з декотрих сторін нашої держави надходять вісти про повени. З Монахова в Бавариї доносять знов о великих заметілях снїгових в сїм краю, в наслїдок котрих в многих місцях настяла перерва в комунікациї. — Минувшого року померло в Станиславові загалом 585 людий, з того 328 мужчин і 257 женщин. — В Угерцях повіта лїського відобрав собі житє через повішенє 70 лїтний старик Ант. Смоляньский. Причиною самоубийства була невилїчима хороба. — Дозорець вязниці, Доротей Юрченюк доніс львівскій поліциї, що его син 11-лїтний Івась, уч. I кл. ґімн. одержавши злу ноту з кінцем курсу втік з дому в напрямі як до Львова. Хлопець був убраний в студентский мундур. То само зробив 10-лїтний хлопець Йосиф, син Івана Краковецкого, господаря з Куткоря, котрий ще й купив собі у когось книжку робітничу на імя Івана Вовка чи Вілька і втік до Львова. Наконець Йосифі Шаповалок втік єї чоловік, Серґій, челядник шевский забравши їй 240 К і поїхав мабуть до Черновець.— Катерина Лїберацка, жена робітника в копальни „Банзай" в Бориславі, згубила вчера коло Віденьскої каварнї 150 кор. — В Кошилівцях коло Тлустого тамошна почтарка п. Коцова спроневірила 5000 кор., які ужила на покритє особистих довгів; єї усунено з посади а 6 дїтий осталось на ласцї божій. — Арештований в Кракові Щиґельский признав ся вже, що то він сховав в попелї 18 штук російскої ренти і каже, що він мав лиш виміняти ті папери, за що мав дістати 2000 рублїв. Властителя паперів не хоче подати. Єсть підозрінє, що папери ті походять з рабунку в Ченстохові. — Вове Бернфельд згубив сими дня 5 книжочок каси ощадности, з котрих 4 були вінкульовані а пята невінкульована на 1790 кор. Крім того згубив він ще й один льос кредитовий.

† Померли: Іван Вахнянин, емеритований професор ґімназиї в Стрию, помер нинї рано у Львові в 62 роцї житя. Похорон відбуде ся в понедїлок о 3 год. по полудни з дому жалоби при ул. Камїнна ч. 5 на Личаківске кладовище. — В Оломуцу помер дня 3 с. м. комендант місця полковник Александер Кіщукевич. Тїло буде перевезене до родинної гробницї в Зальцбурзї. — Антін Деркач, укінчений студент фільософії, помер у Львові в 26 роцї житя. — Мария Юрків, жена дозорця вязниць, померла в 35 р. житя.

— Рускі диктати для народних шкіл. Буковиньска краєва рада шкільна в Черніівцях письмом з 26. X. 1908 р. ч. 13.236 поручила „Рускі диктати для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. М. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 с." — яко підручник до помочи при науці руского язика в народних школах, а також в приготовляючих взглядно низших клясах шкіл середних і учительских семинарій.

страшувало від того. Она перестала бути дитиною.

Бартлї пішов зараз до свого адвоката і радив ся его довго. Вислїд тої наради був такий, що Вальтер Клїффорд дістав за десять днїв письмо від Бартлїя, до котрого був долучений і контрак винайму. Він був зовсїм користний для властителя, але й містив в собі хитру ключку.

Лист прийшов почтою а Вальтер відчитав его батькови. Бартлї писав в нїм, що Гоп радий єму приймити лиш якогось управителя а все буде добре. Він очевидно має велику охоту перенести ся до свого рідного села і для того уважає висоту чиншу зовсїм за відповідну. Він, Бартлї, готов також стати посесором і поручив свому адвокатови Коксови виготовити проєкт контракту і увзглядните в нїм всї жаданя властителя. Як би він того не зробив, то нехай Вальтер зверне той проєкт зі своїми замітками.

— Колиж так — сказав на то полковник — то мусиш все добре розважити.

Вальтер усьміхнув ся.

— Як би то в его фаху, то я не хотів би з ним нїчого мати — сказав він — але тут він як риба без води. Впрочім як би й не було а я все возьму добре під розвагу. Коли посесор сам укладає контракт, то вставляє постанови, які можуть нам зашкодити. Впрочім побачимо... Нї, сей контракт так слушний і справедливий, як лиш можна.

— Покажи его нашому адвокатови і скажи єму, щоби слово за словом добре розважив. Лиш адвокат може адвоката зловити.

— Розуміє ся, що пораджу ся адвоката — сказав Вальтер.

Так і стало ся, а адвокат прочитавши проєкт сказав, що він зовсїм добрий. Але все-таки — сказав він — було би може добре додати, що всї направи належать до него, лиш материял до них маєте ви доставити. Що до обезпеченя від огню, то не можете его до того змусити, коли він не хоче; можете однак пробовати і то на него вложити. Стійте но! тут єсть якась незвичайна ключка: „Посесор має право вертїти за водою і використувати для себе камінь, вапно або мінерали, які знайдуть ся в земли на ґрунтї". Ся постанова якось менї не подобає ся. Она дає єму право копати ями і заводити ломи каміня, так сказати би розрізувати фарму на кусні. Ага, тут єсть ще й додаток: всяка шкода, яку би через таке використуванє потерпіли поля і їх рільнича урожайність, має бути повновластником властителя оцїнена а по тій оцїнцї відшкодована. — Під тим услівєм, коли вам самим вільно установляти цїну, справа та не може вам анї крихти зашкодити.

Отже так удобрено проєкт в цїлій его основі а також принято малі зміни пороблені з обох сторін; контракт виготовлено в двох примірниках, підписано, доручено дотичним особам і дотеперішний посесор уступив ся, відказуючи голосно на обох Клїффордів. То нечувана річ, — говорив — щоби давати першеньство якомусь чужому, коли би й він сам був то заплатив, що були би від него зажадали.

Бартлї взяв хутір в посесию.

Вальтер повитав Гопа дуже сердечно і щиро. Молодий мужчина інтересував ся его господарскими досьвідами і заходив часто до него, щоби від него учити ся. А набирав охоти до науки тим більше, що она давала єму нагоду стрічати ся з хорошенькою Марі Бартлї і балакати з нею; він старав ся тодї не виявляти більше чувства, як на то дозваляли зносини, з дївчиною, котрій не було ще повних шіснайцять лїт, і він все ще собі говорив, що она дитина.

На нещастє она виглядала так доросла, що Вальтер на перекір всїм своїм постановам щораз більше причиняв ся до того, щоби єї дитинячій рівнодушности настав конець. Скоро зближив ся до неї, она стала несьміліва, спаленїла, єї живість втихала і она ставала побавно здержалива. Люба невинність! Несьвідомо ступала она дорогою, щоби притягнути і приковати до себе молодого мужчину.

Була то стара люба гра, в котрій природа сама визначує мужчинї і женщинї ролї. Сьміле поступованє зі сторони мужчини, сполучене з обавою, щоби милу не вразити: ніби якесь відступанє зі сторони дївчини сполучене з жадобою, щоби можна бути податливою а для обоїх новий зміст житя і розкіш. Лишім же молоду пару, нехай она іде собі по цьвитистій стежцї молодости до невминимої цїли житя а звернїм ся в иншу сторону та придивім ся роботї, котра мала стати ся причиною так само дивних як і бурливих подій.

Ледви що Гоп закінчив переймати фарму в посесию, як Бартлї вислав его до Бельгії, щоби він там вивчив ся веденя роботи в копальнях вугля.

(Дальше буде).

Всячина

для науки і забави.

— **Перестуда і протяг.** Коли студінь спинить діяльність верхної шкіри на чоловіці, то кажемо, що він перестудив ся. А студінь може спинити ту діяльність ріжними способами: она може здержати в крови тоті творива, які виходять через шкіру; она може нарушити нерви в шкірі а тоті передадуть тоді то хоробливе подразнене дальше внутрішним частям нашого тіла; внаслідок того, що в студенім воздусі може дуже богато тепла виходити нагло з тіла, може дуже легко настати якась нагла зміна в круженю крови. Найлекше і найнебезпечнійше настає перестуда, коли студінь ділає на тіло тоді, коли оно зігріте і спочене і коли тота студінь прийде нагло. Особливо шкідливий єсть в таким случаю протяг.

Щож то таке протяг? Коли в замкнених місцях (в комнаті, у ваґоні на зелізници і т. д.), де чоловік перебуває хоч би й не дуже зігрітий, воздух якимись малими отворами, шпарами або й через зле замкнене вікно добуває ся до середини і тут остуджує огріте тіло лиш в однім місци з одного боку; або коли через отворені напроти себе вікна і двері воздух подуе нагло на тіло і відразу єго остудить, то такий подув воздуха називаємо протягом. Протяг, як сказано, може бути дуже сильний і наглий а тоді й остуджує нагло і може викликати дуже борзо якусь хоробу або він ділає поволеньки через малі шпарки або й крізь стіни та викликує хоробу поволи. Перестудити ся можна вже тоді, коли хтось сидить довший час або може й спить під стіною, крізь котру тягне воздух хоч поволи але постійно. Длятого то бідні люди, що днюють і ночують в студених і вохких хатах та сплять під стінами, западають найчастійше на всілякого рода хороби з перестуди. Тому то коли спимо під стінами, то обслонюємо їх коциками і диванами.

Але перестуда може так само настати в наслідок якогось скорого остудженя тіла в инший спосіб: коли н. пр. зігріті і спочені перебираємо ся в студене біле, коли лягаємо в студену постіль, коли зігріті лїзено в студену воду і т. п., тоді спиняє ся нагло ділане скіри і настає перестуда. Наслідком перестуди бувають звичайно ревматичні (ґістцеві) хороби мязів і суставів, до котрих прилучають ся відтак запаленя серця і мішочка серцевого. Дальше приходять катаральні запаленя всіляких слизниць (плївок або оболонок), особливо в проводах віддихових, з чого приходить за палене легких і т. д.

Отже щоби уникнути всіляких недуг, походячих з перестуди, треба уважати на то, щоби не перестудити ся і длятого уникати передовсім протягів і уважати на то, щоби їх не викликувати, і не шкодити тим способом ані собі ані другим (як то часто буває н. пр. на зелізницях у ваґонах, де немудрі пасажири викликують протяги через отваряне противних вікон). Коли же хтось перестудить ся, то зробить дуже добре, коли положить ся в теплу постіль і напе ся горячого чаю, а коли єго нема, то бодай горячої води з цукром і випотить ся. Коли-ж би показала ся сильна горячка і болї, то не треба брати на поти, але по спитати ради лікаря.

— **Перевернений хліб.** Многі люди просто лякають ся, коли побачать на столї перевернений хліб і зараз кладуть єго, як належить. Єсть бачите повірка, що перевернений хліб може комусь з тих, що сидять при столі пошкодити. Розуміє ся, що то лиш забобон, але тут розкажемо, звідки він вняв ся.

Давнїйшими часами майже аж до половини минувшого столїтя, мало кожде місто у Франциї свого ката. Пекарі в тодїшних часах не розносили ще хліба по домах як тепер, лиш хто потребував приходив сам собі по него. А що й кат та єго родина не могли обійти ся також без хліба, то й від него приходив хтось до пекаря. Але кат не мав права вибирати собі бохонцї. Пекарі пекли для катів хліби окремо і ставили їх на боцї, а щоби можна було пізнати, що то хліб для ката, то перевертали єго. Отже перевернений хліб був хлїбом ката і нїхто в сьвіті навіть найбіднїйші люди не були би єго взяли, бо се було би для них нещастєм. Так отже як многі инші забобонні звичаї так і сей походить з давних середновічних часів та задержав ся ще до нинї.

— **Убиване дїтий богам на жертву.** Показує ся, що на Филипиньских островах мимо довголїтного панованя на них Европейців, Іспанців, і мимо ширеня там християньскої віри, поганьскі обряди таки не щезли. Сьвідчить о тім найлїпше донесене повітового начальника з Давас в провінциї Маро, що тамошні жителї недавно тому прислали в жертві богам дитину а то в тій цїли, щоби успокоїти злих духів. В тій цїли привязано малого хлопця до дерева з піднесеними понад голову руками. Відтак приложено дитинї до грудий з правого боку, межи єго правою рукою а ребрами спису і на даний знак проводиря вбито дитинї спису в груди. Хлопчина, котрий очевидно не знав, що з ним має стати ся, лиш крикнув і вже не жив. Відтак витягнено спису, здоймлено тїло з дерева і розрізано на двоє; з трупа повідрізувано кусники тіла і кождий з присутних взяв собі кусник на памятьку. Останки тїла закопано.

— **О—я!** Німецкі студенти звістні з того, що замість пильнувати науки на університеті, придумують всілякі дурниці, от хоч би й такий „бумель", що тепер доводить в Празї до безнастанних бійок між Німцями а Чехами. Коли професор Іван Форштер (1729—1798), що свого часу їздив з Куком довкола земл̈ї був учителем наук природних на університеті в Галле, придумали були тодїшні студенти таку дурницю, що замість говорити один другому або й комусь иншому при повитаню або пращаню: „Добрий день, або Добраніч", казали лиш: О—я!

Учений природослїдник, котрому таке глупе поведене єго студентів не подобало ся, хотів тому конець зробити. В тій цїли вибрав він за предмет до своїх викладів осла і закінчив словами: Треба ще й то зазначити, що після найновійших спостережень осли в Галле вже не кричать „І—а" лиш „О—я" Від тої пори перестали вже студенти витати себе тим ослячим покликом.

Телеґрами.

Прага 6 лютого. На основі найвисшого уповажненя закрито з нинїшним днем сесию ческого сойму.

Будапешт 6 лютого. В угорскій палатї послів референт комісиї войскової предложив звіт в справі континґенту рекрутів. Пос. Надь (лївє крило партиї незалежности) крикнув: Без окремого банку не дамо ані одного рекрута. — Палата приступила до дискусиї над справою податку ґрунтового.

Солунь 6 лютого. Міністерство поробило зарядженя в цїлу покликаня резерв, котрі мають бути готові до вимаршу на перший приказ.

Тебріс 6 лютого. В селї Хрік, віддаленім звідси о 4 версти, прийшло вчера межи повстанцями а відділом кавалерії Самед-хана до стички, підчас котрої повстанці стратили звиш 100 людий в забитих, ранених і увязнених.

Константинополь 6 лютого. Вчерашна рада міністрів тревала до пів до 12 години. „Jeni Gazetta" доносить, що залагоджено дуже важні постанови, внаслідок котрих Туреччина буде увільнена від довгів, які мала сплатити Росиї в протягу 74 літ, а ануїтати 350.000 фунтів позістануть в скарбі держави і можна їх буде ужити на потреби краю. — Вел. везир заявив редакторови згаданої ґазети: „Приймаємо в засаді российске предложене". Міністер справ внутрішних сказав: „Приймаємо в засаді предложене, бо через то усунемо можливість війни. Ми уважали за свій патріотичний обовязок зробити ту жертву".

Льондон 6 лютого. Обговорюючи российске предложене „Daily Telegr." радить Австриї, щоби, коли не хоче позбути ся верховної власти навіть над одною стопою босаньскої території, відступила вузку полосу землї на полудне від Дрини Сербії або Чорногорі або й обом тим державам, або наконець, щоби вварендувала ту полосу якійсь спілці. В той спосіб могла би бути небезпечна справа полагодженя для ряду поколінь.

Господарство, промисл і торговля.

Цїна збіжа у Львові.

дня 5 лютого:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·30	до	11·60
Жито	9·60	до	9·90
Овес	7·60	до	7·90
Ячмінь пашний	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний	7·60	до	9·—
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	9·—	до	12·—
Вика	7·50	до	8·—
Бобик	7·30	до	7·60
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	80·—
Конюшина біла	35·—	до	55·—
Конюшина шведска	70·—	до	80·—
Тимотка	24·—	до	30·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).